



בש"פ 7437/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7437/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט"ז בחשון התש"ף (14.11.19)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן ארויה

בשם המשיב: עו"ד יוסי גגולה

מתורגמן לשפה הרוסית: גב' פולינה גלמן

החלטה

לפני בקשה ראשונה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) להארכת מעצרו של המשיב-ב-90 ימים החל מיום 21.11.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 53291-02-19 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה

1. אלו בתמצית עובדות כתב האישום שהוגש נגד המשיב ביום 21.2.2019. המתלוננת הינה עובדת זרה אשר מתגוררת באותו בניין דירות עם המשיב. במהלך יום 8.2.2019, נפגשו המשיב והמתלוננת בשעת בוקר בכניסה לבניין.

עמוד 1



לאחר מכן בשעת אחר הצהריים, המתלוננת התלוותה לבקשת המשיב לדירתו, בכדי לעזור לו להפעיל את מכונת הכביסה שבדירתו וחזרה לדירתה. בסמוך לשעה 21:00 המשיב ביקש מהמתלוננת שתשוב לדירתו לסיוע בהפעלת מכונת הכביסה. בכניסה לדירתו, המשיב דחף את המתלוננת פנימה ונעל את דלת הכניסה מאחוריה. בהמשך תקף אותה המשיב ומנע ממנה בכוח לצאת מהדירה, כאשר הוא משליך אותה ומושך בשערותיה, בעודה מתחננת שישחרר אותה. בהמשך, המשיב גרר את המתלוננת לחדר השינה שם ביצע בה מעשה סדום בניגוד לרצונה. המשיב שב וניסה לבצע במתלוננת עבירות מין באיומים ובאלימות, תוך כדי התנגדותה ותחנוניה שיפסיק ממעשיו. לבסוף עזב המשיב את המתלוננת ואיים כי ישחררה רק אם תבטיח לקיים עמו יחסי מין בעתיד. כן איים עליה שלא תספר לאשתו על אשר עשה לה. למחרת היום שב ונקש על דלת דירתה ואיים עליה שהוא מחכה למימוש הבטחתה. בשל מעשים אלה מיוחסות למשיב עבירות של מעשה סדום, תקיפה כדי לבצע פשע, כליאת שווא ואיומים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 28.2.2019 נתן בא-כוח המשיב את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה לביסוס האמור בכתב האישום וכן לקיומה של עילת מעצר. ביום 7.3.2019 אף הסכים למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ובית המשפט הורה על כך בהתאם. ביום 11.4.2019 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר במסגרתה ביקש לבחון את שחרורו לחלופה בעיר אשקלון בפיקוח אשתו וחמותו. בית המשפט הורה על קבלת תסקיר מעצר וקיום דיון לאחר הגשתו.

3. ביום 21.5.2019 הוגש תסקיר המעצר. שירות המבחן העריך כי לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון הנשקפת מהמשיב. צוין כי הוא מתקשה לזהות בעייתיות כלשהי בהתנהלותו. עם זאת, הוערך כי נוכח הרקע המשפטי ומצבו הרגשי הירוד, קשייו בשהייה במעצר יצמצמו את הסיכון הנשקף ממנו. על כן, ומשהתרשם שירות המבחן לחיוב מהמפקחות המוצעות, המליץ על שחרור המשיב למעצר בית בפיקוח מלא בחלופה שהוצעה על ידו. ביום 22.5.2019 התקיים דיון בבקשת המשיב לעיון חוזר, וביום 30.5.2019 דחה בית המשפט את הבקשה. נקבע כי על אף המלצת שירות המבחן, אין בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, בין היתר בשל מסוכנותו הגבוהה הנלמדת ממעשיו ומנסיבותיהם, הן כלפי המתלוננת והן כלפי הציבור בכלל.

4. ובאשר להליך העיקרי. הדיונים נדחו מספר פעמים בשל בקשות דחיה מטעם המשיב, בשל החלפת ייצוג ובשל חוסר היערכותו של בא-כוחו לדיון. רק בדיון שהתקיים ביום 6.6.2019 כפר המשיב באופן כללי בכתב האישום, וביום 30.6.2019 מסר מענה מפורט לכתב האישום. ביום 15.7.2019 נשמעה עדותה של המתלוננת במלואה, וביום 24.10.2019 התקיים דיון נוסף בו העידו שני עדי תביעה. בעת הזו קבועים שני מועדי הוכחות נוספים בימים 17.12.2019 ו-30.12.2019.

תמצית טענות הצדדים

5. המבקשת טוענת כי מן המעשים האלימים המשפילים המפורטים בכתב האישום נלמדת כי נשקפת מהמשיב מסוכנות גבוהה. מסוכנות זו אינה קונקרטית ואינה מופנית אך כלפי המתלוננת. המסוכנות מתחדדת לאור העובדה שהמשיב פגע באישה שפגש בה באופן אקראי בצורה חמורה, תוך שימוש באמצעים מניפולטיביים. לטענת המבקשת, העיכובים שבתחילת שמיעת העדויות בתיק העיקרי נבעו מהתנהלות המשיב ובאי-כוחו ולא בעטייה. במסגרת זו ציינה המבקשת כי המענה לכתב האישום ניתן רק בחודש יוני ועדותה המוקדמת של המתלוננת נשמעה כבר באמצע חודש יולי.



של אחרי ו כי המשפט כולו אמור להסתיים בשני מועדי ההוכחות הנוספים אשר נקבעו זה מכבר על ידי בית המשפט המחוזי.

6. מנגד, לטענת המשיב אין מקום לקבל את הבקשה. קצב התקדמות המשפט הינו איטי ביותר, כאשר המועד הראשון שנקבע לשמיעת ההוכחות היה רק בחודש אוקטובר, בה בשעה שהמענה לכתב האישום ניתן כבר בחודש יוני. באחד ממועדי ההוכחות הוזמנו חמישה עדי תביעה, אך רק שניים מהם התייצבו למתן עדות. פרשת התביעה רחוקה אפוא מלהסתיים. כמו כן, נכון להיום המתלוננת יצאה זה מכבר מישראל ולכן לא נשקפת לה מהמשיב מסוכנות כלשהי. בנסיבות אלו בהן אין למשיב עבר פלילי, יש לבחון חלופת מעצר. שירות המבחן נתן על אודות המשיב המלצה חיובית ויש לאמץ המלצה זו, שעה שיש בידי המשיב להציע חלופת מעצר מתאימה.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי [] לחוק, על בית המשפט לערוך איזון בין זכותו של נאשם לחירות, לו עומדת בשלב זה חזקת החפות, לבין האינטרס שבשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת עריכת איזון זה, על בית המשפט לשקול, בין השאר, את חלופ הזמן ממועד מעצרו של הנאשם; את קצב ניהול ההליך העיקרי; את מידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם ([]מדינת ישראל נ' עידן רחמים, פסקה 6 (10.7.2014); []מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (15.6.2017)). יישום אמות מידה אלה בענייננו, מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשה.

9. המסוכנות הנשקפת מהמשיב נלמדת מהמעשים המיוחסים לו. כמפורט לעיל, למשיב מיוחסות עבירות מין חמורות באישה שפגש באקראי בבניין בו התגורר. בנסיבות אלו, אין בעובדה שהמתלוננת אינה מתגוררת עוד בישראל כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב כלפי אחרים זולת המתלוננת. בתוך כך יש להזכיר כי עבירות מין מקימות חזקה סטטוטורית של מסוכנות (סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק), ובשל המסוכנות הטבועה בעבירות מין והחשש להישנות המעשים, ככלל אין לשחרר נאשם בעבירות מסוג זה לחלופת מעצר (בש"פ 4114/16 מדינת ישראל נ' זליג (28.6.2016); בש"פ 2304/16 מדינת ישראל נ' פלוני (18.5.2016)).

10. אשר לקצב התקדמות ההליך, מדובר בבקשה ראשונה להארכת המעצר ונדמה כי עד כה התנהל ההליך בקצב משביע רצון, וזאת לכל הפחות, ככל שהדבר תלוי בהתנהלות המבקשת ובבית המשפט. מכל מקום, נקבעו זה מכבר שני מועדי הוכחות על ידי בית המשפט המחוזי אשר עתידים להתקיים בקרוב ופרשת התביעה צפויה להסתיים במסגרת מועדים אלו.

11. אכן, ככל שמתארך פרק הזמן שבו שוהה נאשם במעצר, כך נעה נקודת האיזון אל עבר זכותו לחירות. במצב זה, על בית המשפט לשוב ולבחון את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו למשל: בש"פ 9567/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (19.12.2017)). אלא שבענייננו אין בחלופ הזמן מאז הגשת כתב האישום כדי לשנות את נקודת האיזון לגבי מעצרו של המשיב, בנקודת הזמן הנוכחית. מה גם, בהחלטת בית המשפט המחוזי



מיום 30.5.2019 ניתנה כבר התייחסות לעניין אפשרות שחרור המשיב לחלופת המעצר וזו נדחתה לאחר שנקבע כי אין בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. יתר על כן, בדיון לפני התברר כי ערר כנגד החלטה זו הוגש לבית משפט זה, וביום 3.7.2019 מחק המשיב את עררו (בש"פ 4443/19). המשיב אמנם טוען כי ניתנה לו האפשרות בשולי ההחלטה להציע חלופה נוספת, אך זו טרם הוצעה. בכל מקרה, מקומה של העלאת הצעה מעין זו הוא במסגרת בקשה לעיון חוזר לפני בית המשפט המחוזי, ולא באכסניה זו.

12. לנוכח כל האמור לעיל, הבקשה מתקבלת, ומעצרו של המשיב מוארך כמבוקש בתשעים ימים, שימנו החל מיום 21.11.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 53291-02-19 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ט בחשוון התש"ף (17.11.2019).

ש ו פ ט
